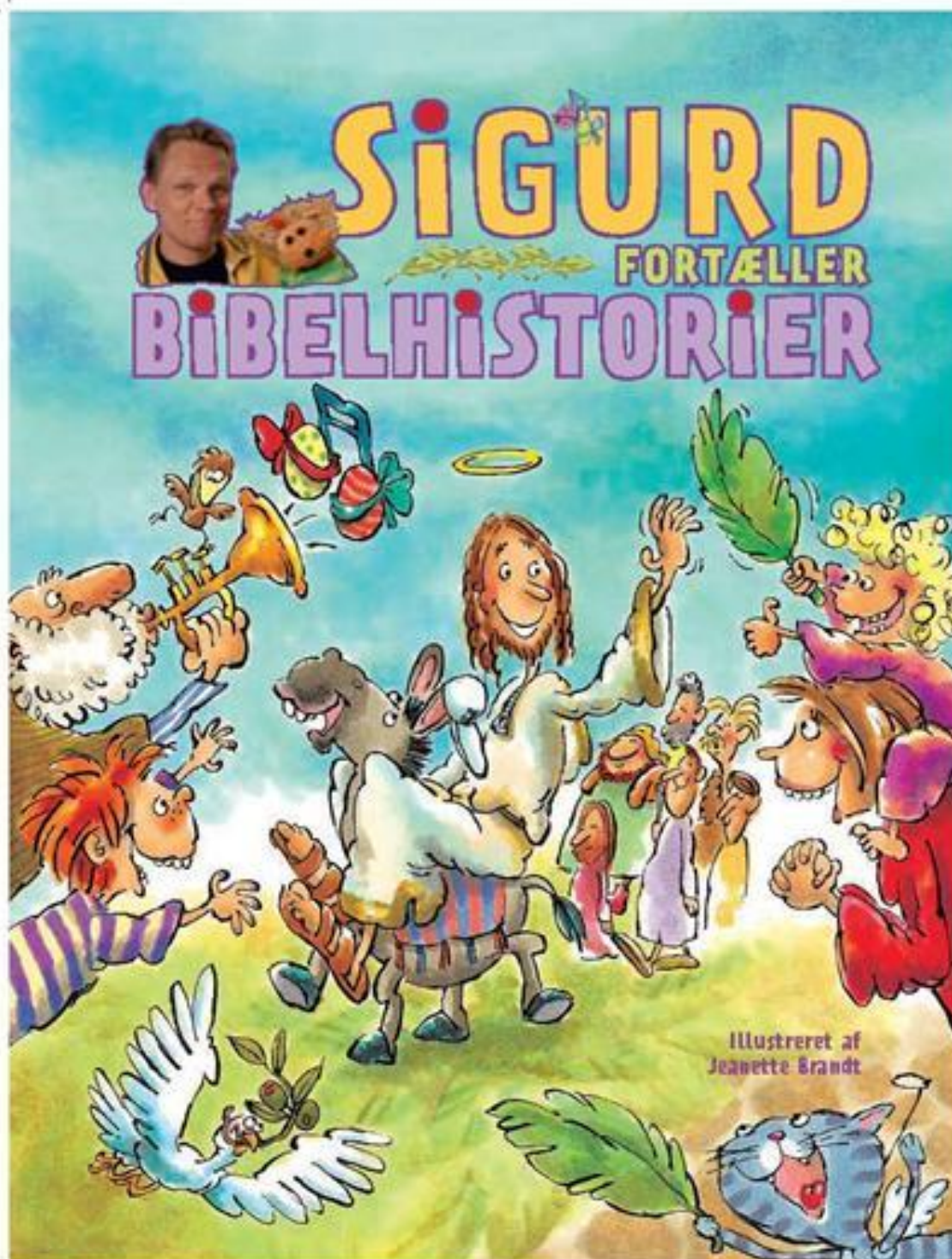

Sommerlejrforkyndelse 2012

v. FDFs kristendomsudvalg

Andagterne er tiltænkt for puslinge, tumlinge og pilte. Morgenandagterne er lavet over de gammel testamentlige historier fra bogen "Sigurd fortæller Bibelhistorier".

Med "Sigurd fortæller Bibelhistorier" vil vi gøre brug af Sigurd Barrets gode fortællinger og hans store evne til at fange børnenes opmærksomhed.

Vi har valgt at sætte fokus på historier fra Det Gamle Testamente, da vi i Det Gamle Testamente finde mange af svarene på hvorfor historierne i Det Nye Testamente er som de er og de er også vigtige for at forstå vores nuværende kultur. Vi mener derfor at historierne i Det Gamle Testamente er for vigtige til ikke at blive fortalt for vores børn i FDF.

Vi vil foreslå jer at vise afsnittet fra DVDen hvor Siggurd sammen med tøjdyret Snapper læser historien højt, f.eks. kan I medbringer en projekter, så mange kan være med til at se afsnittet. Man kan vælge at se hele afsnitte eller man kan stoppe DVDen efter fortællingen, alt efter hvor lang andagten skal være.

Hvis det ikke er teknisk muligt på jeres sommerlejr at vise DVDen, så er det den samme historie, der står i bogen, og en leder kan læse den højt derfra.

Hvis I ikke har bogen, kan den købes i 55 Nord eller lånes på biblioteket. ISBN: 978-8756792295 Der er til hver dag brugt den samme stuktur i morgenandagten , og der er givet foreslag til morgensalmer, bøn og aktivitet, hvilket skulle gøre andagterne nemme at gå til og mulige at afholde af alle ledere.

Strukturen for morgenandagterne:

Salme fra March og Lejr.

Vis dagens Afsnit af "Sigurd fortæller Bibelhistorier"

Aktiviteten.

Salme fra March og Lejr

Bøn og fadervor

Aftenandagterne er historier og anekdoter ,som direkte eller indirekte peger på evangeliet. Aftenandagten er en god mulighed for også at være stille sammen, så vi forslår, at man efter aftenbønnen holder et minuts stilhed til at fordøje dagen og være stille sammen.

Strukturen for aftenandagterne er

Aftensalme

Historie

Bøn og fadervor

Aftensalme

1. lejrdrag - Da Gud opfandt Verden

Salmeforslag: Når morgensolen lyser her, nr. 52; *Solen begynder at gløde*, nr. 79;

Afsnit/fortælling: Da Gud opfandt Verden, side 11

Aktivitet: Lav ler/modelervoks figurer og skab jeres egen paradishave med mennesker og dyr. I kan købe ler eller selv lave modellervoks. Her er en opskrift på hjemmelavet modellervoks:

5 dl mel

2 dl fint salt

2 spsk alun (kan købes i Matas)

2 - 4 spsk olie

2 dl kogende vand

Evt. frugtfarve

Fremgangsmåde:

Mel, salt, alun og olie kommes i en skål, og under omrøring hældes det kogende vand i. Når dejen skal æltes, anbefales det, at man bruger gummihandsker, da dejen kan være lidt varm.

Ønsker man farve på modellervoksen, kan man tilsætte frugtfarve til sidst.

Modellervoksen skal opbevares i køleskabet og kan holde i cirka 3 uger.

Lav evt. et par figurer, der kan bruges som eksempler .

Salmeforslag: Du satte dig selv i de nederstes sted, nr. 23; *Himmelbuens Herre*, nr. 88

Bøn:

Kære Far, tak for hele Jorden, for alle de vilde blomster og kældedyrene.

Tak for far og for mor. Tak for lyset om dagen og mørket, når vi skal sove.

Vor Far, Du som er...

NB. Husk at gemme mælkekartoner til 4. lejrdrag med Babelstårnet.

Aftenandagt

Aftensalme fra March og Lejr

Historie: Legenden om det levende lys

Det var en meget kold juleaften. Stormen skreg i de nøgne vintertræer og peb i skorstenen.

Udenfor lå sneen meterhøjt langs murerne, og folkevognen var frosset inde. Min mor havde lige

fået sat stegen i ovnen, da strømmen røg. Fjernsynets blege blå-lys blev en lille prik midt på

skærmen, og jeg, der var den mindste, begyndte at græde, fordi Magnus Tagmus så ubarmhjertig blev revet væk.

Jeg tror nok, at der var nogle, der skreg midt i mørket. Men så lød min fars dybe stemme fra et sted ude bagved: "Tag det bare med ro. Nu kommer jeg med lys!"

Og selvom min far virkelig langt fra ligner en engel, dukkede han op i døråbningen med et levende lys i sine hænder og et engleagtigt glans omkring sig.

Han satte lyset i en stage midt på spisebordet og samlede mig op.

Da jeg var dreng, lugtede fædre af fyrrenåle, og min far var ingen undtagelse.

Den duft beroligende mig altid, når jeg var bange. Med det levende lys spillende i sit ansigt og med mig på skødet, begyndte han at fortælle:

“Der var engang en ung smuk kvinde, der var meget, meget fattig. Når hun stod op om morgenen, vidste hun sjældent, hvordan hun skulle få brød på bordet, brænde til ovnen eller lys mod mørket. Folk sagde: “Det er hendes egen skyld, at hun er så fattig, for hun kan jo få hvem som helst til husbond”. Men hun ville ikke have hvem som helst! Hun ville have den mand, som hun elskede. Hun vidste, at der var en fattigdom meget tungere end mangelen på mad og varme. I øjnene på mennesker, der var holdt op med at drømme og kæmpe, så hun en trist uigennemtrængelig tåge, som hun frygtede mere end sult og mørke.

En vinterdag gik hun ud skoven for at grave lidt nødder, rødder og kviste frem af sneen. Hendes hænder var forfrosne og ansigtet næsten blå af den bidende kulde. Skoven var nærig og dagen kort. Mellem de nøgne træstammer så hun solen dale ned mod horisonten. Hun var lige ved at græde, da hun opdagede, at hele dagens søgen kun havde givet en håndfuld nødder og et lille knebel af kviste.

Da hørte hun en stemme med en sært hviskende klang, der kaldte: “Mit barn” Bag et gammelt egetræ sad en olding, klædt i klude og hjorteskind. Mellem hans rynkede hænder holdt han en stump af et stearinlys, hvis spinkle flamme dansede i vinden. “Mit barn, giv mig lidt at spise”, bad han. I hans øjne så hun en sult langt større end den, hun kendte så godt selv. Hun vendte vrangen ud på sin lomme, samlede de få nødder i sin åbne hånd og rakte dem ud mod ham. Det var som om de brune agern var af det reneste guld. Nænsomt og omhyggeligt tog den gamle mod gaven; og gav så den unge kvinde halvdelen tilbage igen.

“Fordi du viste mig barmhjertighed, skal du arve mit lys”, sagde han, og rakte den lille lysestump til hende.

Da hun bar lyset hjem til hytten, undrede det hende, at lyset ikke blev blæst ud af blæsten. Hun satte det i stagen og tændte omhyggeligt op i ovnen med de sparsomme kviste, som hun havde samlet. Hun kogte sig en tynd suppe, mens varmen bredte sig i den lille hytte. Og spiste ristede nødder til. Da hun havde ryddet af bordet, ville hun læse i den store bog til det sidste lys fra lysestumpen, den gamle havde givet hende. Hun havde læst længe, da hun opdagede, at lyset ikke brændte ned. Det blev ved og ved og ved med at brænde. Og blev ved og ved og ved.

Månen og stjernerne lyste i frostnatten og ovnen var gået ud, men kulden kom ikke snigende som sædvanlig. Hun levede midt i et mirakel, hvor hverken mørke eller frost kunne få fat i hende.

Trætheden truede med at overmande hende, så hun måtte i seng, selvom hun var bange for at bryde fortryllelsen. Hun fugtede sine fingre med tungespidsen og kneb forsigtigt omkring vægen for at slukke lyset. Men det flammede op igen. Hun tog den gamle messing-lyseslukker ned fra hylden og lagde den forsigtigt over flammen for at kvæle den. Men lyset flammede op på ny. Hun pustede kraftigt til lyset. Men det flammede bare endnu kraftigere op.

Den nat faldt hun i søvn i skæret fra det levende lys, der aldrig nogensinde vil lade sig slukke. Hun skulle aldrig mere kæmpe forgæves mod mørket og kulden, for hun bar altid lyset med sig”

Da min far var færdigt med historien var stearinlyset i stagen midt på bordet brændt ned. Og jeg var faldet i søvn. Først dagen efter fik jeg min julegave.

Det var et trætog. Det er for længst blevet væk, men historien glemmer jeg aldrig.

Bøn:

Kære Gud.

Tak for dagen der er gået, for nye venner og udfordringer.

Vær du med dem derhjemme, dem jeg holder af.

Vær med de der er kede af det, de der er ensomme og syge.

Våg over os i nat og lad os vågne op til en ny dag med lejr og fællesskab.

Vor Far...

Stilhed**Aftensalme fra March og Lejr**

2. lejr dag - Adam og Eva

Salmeforslag: Når morgensolen lyser her, nr. 52; *Menneske, din egen magt, nr. 25*

Afsnit/fortælling: Adam og Eva, side 24

Aktivitet: Saml æbler.

En god forberedelse til lejren kan være at lave et træ af papmache sammen med børnene, og så fortælle børnene at det skal bruges på lejren, uden at afslører hvad det skal bruges til, så spændingen er bevaret.

Aktiviteten går ud på at finde æbler på et bestemt afgrænset område og hænge dem på træet.

Æblerne kan f.eks.være lavet af papir/ karton. Husk et æble, der er bidt af.

I har efter aktiviteten et flot kunskabens træ som kan pryde lejren og måske efterfølgende hjemme i kredshuset.

Aktiviteten kan også være, at børnene skal lave æbler til træet.

Salme foreslag: Du satte dig selv i de nederstes sted, nr. 23; *Du skal elske din næste som dig selv, nr. 39*

Bøn:

Kære Far.

Fra nu af vil jeg prøve at gøre det du fortæller mig. Og når jeg så kommer til at gøre noget forkert mod andre, så vil jeg gøre det godt igen og sige undskyld og ikke gøre det igen.

Vor far, Du som er...

Aftenandagt**Aftensalme fra March og Lejr**

Historie: Legenden om Korset og livets træ

En historie, der via træet i Jesu kors, kæder Adam og Jesus sammen

Nu skal I høre en historie. Det er en meget gammel historie, men ikke så gammel, at den står i Bibelen. Men den er blevet til ved, at nogen har digtet videre på de historier i Bibelen, som de selv havde fået fortalt

Dengang, da alting begyndte, havde Gud skabt Himmelen og Jorden.

Og Gud skabte de første mennesker: Adam og Eva.

Og til Adam og Eva lavede Gud den flotteste have eller park, som du kan tænke dig. Med bakker og dale og alle slags træer og planter.

Haven var fuld af alle slags frugttræer og grønsager.

Der var skove, fulde af store træer, man kunne klatre i, krat og buske, hvor man kunne gemme sig og bygge huler, store plæner med grønt græs, hvor man kunne løbe og lege. Haven hed Paradiset eller Edens have.

Midt i den vidunderlige have stod det mægtige LIVETS TRÆ. Det var så stort, at dets krone voksede ind i skyerne og dets tykke rødder drak af selve Verdensdybet. Ved rødderne af livets Træ sprang fire floder ud og løb derfra ud i hele verden, og hvis man spiste af de frugter, som hang på livets Træ, kunne man leve evigt.

Men tæt ved Livets Træ groede et andet træ, som hed Kundskabens Træ. Og Gud havde sagt til Adam og Eva: I må spise af al den frugt, der er her i haven. Men I må ikke spise af Kundskabens Træ, for de æbler kan I ikke tåle. Hvis I spiser af dem, skal I dø!" Det gjorde Adam og Eva nysgerrige - da slangen fristede dem, kunne de ikke modstå det. De spiste af de forbudte frugter. Sådan brød de venskabet med Gud for at blive klogere på sig selv.

Nu kunne Adam og Eva ikke længere blive i Edens Have. De måtte gå ud, langt væk fra haven, hvor hårdt arbejde, sult, lidelse og død ventede dem.

Men ét håb havde de dog fået med: For da Gud lukkede dem ud af haven, havde han sagt, at forvisningen fra Edens Have ikke skulle vare for altid.

"Engang vil jeg sende Barmhertighedens Olie til dig!" havde Gud sagt til Adam. Adam blev en gammel mand på 932 år og efterhånden meget træt af at leve, han og Eva havde måttet arbejde hårdt for at opdyrke jorden. Deres ene søn Kain havde slået sin bror Abel ihjel og var flygtet langt væk bagefter. Nu var Eva også død. Og det var alt sammen sket, fordi de havde spist af Kundskabens Træ.

Adam havde ikke lyst til at leve mere. han sagde til sin tredje søn, Seth: "Min søn! Du må gå til Edens Have, hvor Eva og jeg kom fra, og tale med den engel, der står vagt ved haven."

"Ja", sagde Seth, "men hvor ligger Edens Have? Og hvad skal jeg sige?"

"Du skal gå mod øst, mod solopgangen", sagde Adam.

"Og du skal sige til englen, at jeg er træt og af livet og ønsker at dø. Jeg vil gerne vide, hvornår jeg får lov til det. Og så beder jeg om, at Gud vil sende mig den "Barmhertighedens Olie", som han lovede mig, da jeg blev jaget ud af Edens have!" Seth begav sig på vej østpå og fandt også Edens Have og engelen, som bevogtede indgangen.

Engelen sagde: "Jeg ved, hvorfor du er kommet, men tilgivelsens øjeblik er ikke kommet endnu. Fortæl din far, at han skal dø om tre dage. Jeg har her tre frø fra Livets Træ. Læg du dem i Adams mund, når han skal begraves. Det, der vokser ud af dem, skal blive til trøst og styrke for mange!" Seth drog hjem til Adam og fortalte, hvad engelen havde sagt: At tilgivelsens øjeblik ikke var kommet endnu, men først ville komme om mange år, når tidens ende var rykket nærmere. Adam blev glad - for nu vidste han, at der var håb for menneskene. Tre dage senere døde han.

Seth begravede sin far på en høj, som hed Golgatha. I Adams mund lagde han de tre frø, som engelen havde givet ham med fra Livets Træ.

Mange år senere skete det, at Salomon, kong Davids søn, ville bygge et stort tempel for Gud i Jerusalem.

Under byggeriet fandt man ud af, at der manglede en stor bjælke til at bære taget.

Ingen af de bjælker man ellers havde, var store nok. Så arbejderne fældede det store træ, som Seth havde plantet, for at lave en stor bjælke ud af det.

Men det var ligesom bjælken slet ikke ville passe ind i bygningen.

Tømmerne målte den ud, men når den så skulle stilles op et eller andet sted, ja, så var den pludselig enten for lang eller for kort! Til sidst blev Kong Salomon så vred, at han fik sine folk til at slæbe bjælken ud af templet og lægge den som gangbræt over en bæk i nærheden. Så kunne den besværlige bjælke ligge der og blive trådt på af mennesker og dyr, sagde kong Salomon surt.

Men der var en kvinde, som havde evnen til at se ind i fremtiden. Hun sagde til kong Salomon, at hun kunne se, at menneskene en dag ville korsfæste Guds søn på bjælken. Kong Salomon blev meget forskrækket. Han fik gravet et dybt, dybt hul og kastede bjælken ned i det, for at ingen nogensinde skulle finde den igen.

Flere hundrede år gik. På det sted, hvor bjælken var begravet, sprang der en kilde op af jorden, og der dannedes en lille sø, som kaldtes Bethesda Dam. Mange mennesker søgte hertil for at blive helbredt for deres sygdomme, for vandet i dammen havde helbredende kraft.

Omsider indtraf den påske, hvor Jesus, Guds søn, blev dømt til døden og skulle korsfæstes på bjerget Golgatha.

Jerusalems tømrer skulle lave korset, så han gik nu og ledte efter et passende stykke træ.

Tømreren fik øje på den store bjælke, der lå og flød på Bethesda Dam. Tømreren og hans hjælpere fik den fisket op af vandet, savede den midt over, og tømrede et kors sammen. Det blev rejst på bjerget Golgatha, og på det blev Jesus korsfæstet og døde. Jesus hang da på korset og blødte fra sine sår. Hans blod løb ned af korsets træ, dybt ned i jorden, og dér nåede dråberne en gammel, indtørret hovedskal, som lå dernede. For det var netop det sted, hvor Adam var blevet begravet, og det var hans hovedskal, som blodet nu dryppede på.

Sådan gik det til, at Adam omsider fik den Barmhjertighedens Olie, som Gud havde lovet ham.

Bøn:

Kære Gud

Tak for at du har skabt mig. Tak fordi du ville at jeg skulle være til.

Lær mig ikke at glemme andre og lær mig at hjælpe andre når de har det svært.

Tilgiv mig når jeg sårer andre og giv mig mod til også at tilgive andre.

Vor Far...

Stilhed

Aftensalme fra March og Lejr

3. lejr dag - Noas Ark

Salmeforslag: Når morgensolen lyser her, nr. 52; *Bedst med en ven som dig, nr. 41*

Afsnit/fortælling: Noas Ark, side 36

Aktivitet:

Sammen med børnene kan man tegne alle de dyr, der var på arken i par. Hvis man tegner på en papirdug eller et langt stykke papir kan man rulle det op på et koste skaft og så lave en fremvisning til lejrbålet om aftenen.

Salmeforslag: Du satte dig selv i de nederstes sted, nr. 23; *Vi tror en kærlig Gud, nr. 6*

Bøn:

Kære Far,

Tak fordi du er hos os i dag, tak for at du hjælper os og alle dyrene. Hver gang vi ser en regnbue vil vi huske på din styrke, Og at du elsker alle på jorden og ikke vil gøre dem noget ondt, lige meget hvor dårligt de opfører sig, men at du vil tilgive dem

Vor far, Du som er...

Aftenandagt:

Aftensalme fra March og Lejr

Historie: Om at stole på gud

Jeg hørte for nylig en historie, som jeg herved skal bringe videre, og så må enhver tænke sit: Der var oversvømmelse, og hele sognet var dækket af vand. Jensen sad oppe på taget at sit hus, mens vandmasserne tossede forbi, og vandstanden steg. Så kom hans nabo i en robåd og råbte: "Kom med!"

"Nej tak", svarede Jensen, "jeg stoler på Gud!"

Vandet steg, og snart sad Jensen i vand til midt på maven. Så kom der en speedbåd, og en mand skreg:

"Skynd dig, kom med!"

"Ellers tak", svarede Jensen, "jeg stoler på Gud!"

Til sidst sad Jensen oppe på sin skorsten, i vand til halsen. Så kom der en helikopter, som kastede en rebstige ned til Jensen. Men han ville stadig ikke med.

"Jeg stoler på Gud", råbte han til piloten.

Vandet steg, og Jensen druknede. Han slog sine øjne op i Himlen. Nu ville han fremføre sin retfærdige klage på højeste sted. "Herre", sagde han, "jeg stolede på dig; hvorfor hjalp du mig ikke?"

"Menneskebarn", svarede Herren, "hvad forlanger du egentlig? Jeg sendte dig både en robåd og en speedbåd og en helikopter!"

Bøn:

Kære Gud og far

Tak. Tak. Tak.

Tak fordi du aldrig glemmer os selvom vi nogle gange glemmer dig.

Lær os at stole på dig og lær os at du vil os det bedste.

Pas på os i nat og vær med vores familier derhjemme.

Vær også med børn rundt om i verden som sulter, som er på flugt og som savner deres forældre.

Vor Far...

Stilhed**Aftensalme fra March og Lejr**

4. lejrdag – Babelstårnet

Salmeforslag: Når morgensolen lyser her, nr. 52; *Græsset er vådt, nr. 73*

Afsnit/fortælling: Babelstårnet, side 48

Aktivitet:

Lav en konkurrence med stabling af mælkekartoner eller andet stabelbart. Man kan gøre det sværere for børnene, hvis de ikke må tale eller kun bruge ord som de selv finder på. Derved skabes parallellen til babelstårnet også bedre.

Salmeforslag: Du satte dig selv i de nederstes sted, nr. 23; *Menneske, din egen magt, nr. 25*

Bøn:

Kære Far,

Hjælp os nå vi misforstår hinanden og når vi derfor bliver kede af det. Hjælp os til at forstå andre mennesker, både dem der lever i Danmark og dem der lever i andre lande. F.eks. dem der lever i Zambia.

Vor far, Du som er...

Aftenandagt

Aftensalme fra March og Lejr

Historie: Manden og konen, der bad Gud til middag...

Der var engang en mand, der syntes, at hans kone var den bedste i verden til at lave mad. En dag, da han rigtig havde rost hende, føjede han til, at det vel kunne gå an at invitere Gud til middag, så han også kunne få glæde af hendes kogekunst. De bad så til Gud og inviterede ham til middag den følgende søndag.

Konen fik nu travlt med alle forberedelserne, og da søndagen kom, sad de i stadstøjet ved et veldækket bord og ventede.

Pludselig bankede det på døren, og de skyndte sig hen for at lukke op.

Uden for stod der en snavset tigger og bad så mindelig om lidt mad. "Tror du, at du skal gramse med dine beskidte fingre i den mad, vi har beredt til Vorherre", skældte manden og jog tiggeren væk. Så satte de sig igen hen at vente, men der kom ingen den dag. "Måske var maden alligevel ikke fin nok for Gud", sagde manden til sin

kone. "Hvis vi gør os lidt mere umage, så vil han måske komme næste gang". Så bad de om, at de måtte få deres ønske opfyldt næste søndag.

Nu fik konen travlt hele ugen med at gøre huset i stand og tilberede de lækreste retter. Da søndagen kom, trak de atter i stadstøjet og satte sig til at vente. Men det samme hændte som sidste søndag: Den eneste, der dukkede op, var den beskidte tigger, som de skyndte sig at jage bort. "Ja, vi har nok alligevel ikke forberedt os, som vi burde", sagde manden, "men jeg ved, at din mad ellers er god nok til at glæde selveste Vorherre, så lad os prøve en tredje gang og gøre alt, hvad der står i vor magt, for at gøre det så fint som muligt. Endnu en gang bøjede de hovederne og bad Gud om at besøge dem den næste søndag.

De ville så gerne have Gud til middag, så i hele den følgende uge gjorde konen alle tænkelige forberedelser, og manden hjalp hende så godt som muligt. Der blev skuret og skrubbet, bagt og braset, og da søndagen endelig kom, skinnede huset som nyt og duftede af den dejligste mad. Så satte manden og konen sig til bords og ventede i deres nystrøgne festklæder.

Endelig bankede det på døren, og de skyndte sig hen for at lukke op. Men det var igen den snavsede tigger, der stod og rakte hænderne ud mod dem. Manden i huset blev rasende og truede tiggeren at forsvinde i en fart. Men denne svarede: "Nu har I tre gange indbudt mig til at spise, og tre gange har I alligevel jaget mig væk".

Bøn: Kære Gud

Tak for dagen og for fællesskabet her på lejren.

Lær os at byde fremmede ind i fællesskabet og lær os at dele ud af fællesskab og glæde.

Vær med os når vi skal sove i nat og vær med alle de mennesker, der ikke har et sted og en seng at sove i.

Vor Far...

Stilhed

Aftensalme fra March og Lejr

5. Lejrdag - David og Goliat

Salmeforslag: Når morgensolen lyser her, nr. 52; *Bedst med en ven som dig, nr. 41*

Afsnit/fortælling: David og Goliat, side 104

Aktivitet:

Kast til måls.

Præcitions kast, hvor man får point for at komme tæt på.

Brug det I har:

Kasteskyts f.eks. Sten, sølvpapirs kugler, bolde, grandkogler etc.

Mål f.eks. spande, gryder, ringe tegnet i sandet.

Salmeforslag: Du satte dig selv i de nederstes sted, nr. 23; *Det store i det små, nr. 11*

Bøn:

Kære Far.

Når problemerne bliver store, så er det godt at vi kan komme til dig og at du støtter og hjælper os til at overvinde selv de største problemer. Hjælp os også at hjælpe vores venner med deres problemer. Tak for den nye dag og dens muligheder.

Vor far, Du som er...

Aftenandagt

Aftensalme fra March og Lejr

Historie: Løven og musen

En løve lå en gang og sov i græsset. Da kom en mus og vækkede den. Det var ikke gjort med vilje, men løven blev vred og greb musen med sin store lab.

"Nu æder jeg dig, dit usle kræl!"

"åh, nej", bad musen, "Jeg er så lille at du knap nok kan smage mig. Der er så mange store dyr.

Dem er der mere kød på. Lad mig løbe, så skal jeg gøre dig en tjeneste en anden gang til gengæld".

"Jeg gad nok vide, hvilken slags tjeneste sådan en lille mus kan gøre mig, Dyrenes Konge!", lo løven og slap musen fri.

Der gik nogle dage. Så hørte musen et rasende brøl. Det var løven. Den sad fanget i et garn, som jægeren havde spændt ud. Løven rev og sled i garnet, men rebene var for stærke. Den kunne ikke rive dem itu. Det så musen, og den begyndte straks at gnave i den løkke, som lå om løvens pote.

Så snart løven havde foden fri, vendte dens kraft tilbage, og den rev selv resten af garnet i stykker. Sådan gik det til, at den lille, svage mus redede den store, stærke løve.

Bøn: Kære Gud

Du som selv kæmpede for de små og svage.

Giv os mod til at trøste dem, der er kede af det

Og hjælpe de, som har brug for vores hjælp.
Lær os at undres over hver eneste nye dag og glædes over at livet er godt.
Vor Far..

Stilhed

Aftensalme fra March og Lejr

6. lejrdag - Da Jonas blev slugt af en hval

Salmeforslag: Når morgensolen lyser her, nr. 52; *Bedst med en ven som dig, nr. 41*

Afsnit/fortælling: Da Jonas blev slugt af en hval side 128

Aktivitet:

En fangeleg f.eks. omvendt gemme.

<http://leder.fdf.dk/inspiration/aktiviteter/legedatabasen/cat/fangelege/actdb/omvendt-gemme/>

Salmeforslag: Du satte dig selv i de nederstes sted, nr. 23; *Den Mægtige finder vi ikke nr. 91*

Bøn:

Kære Far

Tak for at du er med os over det hele, og at du hjælper os til at møde det vi syntes kan være svært, og at du støtter os i de svære ting. Giv os din kræft når vi føler os helt alene og forladte.

Vor far, Du som er...

Aftenandagt

Aftensalme fra March og Lejr

Historie: Fodspor i sandet

En mand var død og kom op i himlen. Her spurgte Gud ham, om han havde lyst til at se hele sit liv fra ende til anden. Det havde manden, og sammen så de hele hans liv. Manden lagde mærke til, at der gennem hele hans liv var to sæt fodspor i sandet – hans eget og Guds fodspor.

Manden blev dog noget forundret, da han opdagede, at der på de tidspunkter, hvor livet havde budt på sorger og smerter, kun var et sæt fodspor. Lidt bebrejdende sagde manden til Gud:

"Hvordan kan det være, at jeg skulle gå alene, når jeg allermost havde brug for, at du var mig nær?"

Gud sagde da til manden: "Menneskebarn, du forstår ikke! De tidspunkter, hvor det gik dig godt, gik jeg ved siden af dig, men de tidspunkter, hvor du var tynget af sorg, da livet ikke lykkedes for dig - da bar jeg dig!"

Bøn: Kære Gud og far.

Tak fordi verden er til, for dyr, mennesker og planter.

Husk os på, at du aldrig glemmer os og bærer os når vi allermest har brug for det.

Vor Far.

Stilhed

Aftensalme fra March og Lejr